

Mirtis DUMITRU (Italia)

Originară din orașul Comănești, cu studii universitare în țară, este acum profesor de limba română în Bertinoro, regiunea Emilia Romagna, Italia. A cochetat cu poezia din copilărie, fiind membră a cenaclului „Mugurii” de la Clubul Copiilor Comănești. Are în lucru un volum de versuri, ce va apărea în acest an la Editura PIM din Iași. (L. IACOB)

Condamnare

*Te condamn la renaștere, nu mai râde,
Că oricum te condamn și o să te doară
Această renaștere fără cronologie, nici răsărit
Fără latitudine și longitudine, la infinit.*

*Poate te mai iubesc dacă te condamn,
Așa, planetar și în toate timpurile
La un „renascentism” apatic, impersonal,
Într-un mic univers de sticlă, oval.*

*Poate te mai iubesc, nu știu, am uitat
Și l-am pierdut pe Eminescu de-o săptămână,
Atunci o să dau o sentință de retrăire, de renaștere,
Să ne plimbăm pe sub tei desenați, mână în mână.*

*Poate o să îmi amintesc de tine sau poate că nu,
Dar o să stau de vorbă pe-o bancă cu Eminescu
Să-mi povestească ce ai făcut în universul oval, tu,
În dueli improvizate cu nefirescu’.*

Apoi o să mă întorc, o să-mi amintesc și-o să tac.

Privilegiu

*Sunt invitat special azi la tribuna îngerilor..
Azi o să mor și e ziua mea, da, am acest privilegiu
Să mor de ziua mea în fiecare an câte un pic
Și să-mi fac din stele mai mici, un cortegiu.*

*Mai am dreptul doar astăzi să îmi doresc
Să fiu Cavaler, Mușchetar sau să nasc o cometă,
Dar toate aceste drepturi nu-mi mai folosesc
Când mașina timpului n-are fotoliu ori n-are manetă.*

*Sau poate are, dar eu nu cunosc grațierea ce vine la mine.
De-i așa, eu acum mă schimb, mă fardez, mă gătesc,
Pun rânduială ogorului, casei, nepoatei mire gălesc
Și-o să mai rămână timp să cumpăr un kil de măsline.*

*Chiar îmi trebuie, e necesar, la cocktailul cu îngerii,
Când peste dealuri și peste ochi se lasă nserarea
Sau ca monedă de schimb în sinagogă, la noul Sion,
Pentru rugăciunea din urmă, ca să treci Marea.*

Condamnare definitivă

*Condamn la moarte cucuta care a oprit
Ofensiva florilor și a ierbii spre infinit
Și condamn la moarte stăvilărilor
Ce-a-nlănțuit torentul și hotarul.*

*Condamn la moarte noaptea, întunericul
Ce-mbolnăvește de neliniște orice lumină
Care, făcând riduri brusc, la solstițiul de iarnă
O secundă, promite că n-o să apună.*

*Condamn definitiv la moarte condamnarea,
Condamn pietrificarea și rămânerea în urmă
Să trăiască doar echinocțiile și visarea
Ce ultimul lanț pe cercul concentric fărâșă.*

Schimbarea la față a cuvântului

*Sinonimele sunt în proces
Au decis în grabă, azi noapte sau azi dimineață,
Că nu se mai poate, nu pot avea chiar mereu
Exact și fără dubiu același înțeles.*

*Omonimele au realizat acum, în conștiințele lor,
Că sunt transexuale, ce mare nebunie!
Singure, doar antonimele rămân conservatoare,
Înțelesul opus rămâne stabil și la mare valoare.*

*Aleargă filozofia limbajului ca nebuna
Smulgându-și părul, amenințând luna:
„EU, care am ajuns pân’ la nori cu Turnul Babel
Să fiu trimisă-n exil de-un timid menestrel?”*

Cadran cultural

Periodic editat sub egida Consiliului Județean Bacău

Director: Petre Vlase

Redactor-șef: Cornel Galben

Colectivul de redacție:

Vasile Apostol, Ioan Dănilă, Anișoara Macor, Dan Sandu

Redacția: Ansamblul Folcloric „Busuiocul”, 600266 Bacău, Str. Troțuș 6A

Tel./fax: 0234523357, 0740467908, 0740370665

e-mail: cadrancultural@gmail.com

ISSN 2601-5781, ISSN-L 2601-5781